

ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦାସ(Slave)କରି ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ରାଜା ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆମେ ଜାଣିବା ଏମିତି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି(Dr Br Ambedkar), ଯିଏକି ଦାସମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ସମାଜତାର ପ୍ରତୀକ ତଥା ଡ. ବାବୁସାହେବ ଭୀମରାଓ ଆମ୍ବେଦକର(Dr. Babusaheb Bhimrao Ambedkar), ଯିଏକି ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ(Constitution) ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଗରିବ, ଦଳିତ ଓ ମହିଳା ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ ଓ ସମାଜରୁ ସମସ୍ତ କୁନୀତି ଓ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜର ହିତରେ ନଥିଲା ତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମତ ଥିଲା “ଆମେ ଏମିତି ଏକ ଧର୍ମକୁ ମାନିବା ଦରକାର ଯାହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା, ସମାନତା ଓ ଭାଇତାରାର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବ” । କିନ୍ତୁ ଏତେ ବଡ଼ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ଜାତିଭେଦକୁ ନେଇ ବହୁତ ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଏମିତି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏକି ନିଜ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅପମାନକୁ ଭୁଲି ନିଜ ଜୀବନକୁ ଆଗକୁ ନେଇଥିଲେ ।

ଡ. ବି ଆର. ଆମ୍ବେଦକର(Dr Br Ambedkar)ଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଯାତ୍ରା

ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ 14 ଏପ୍ରିଲ 1891ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଇନ୍ଦୋର ଜିଲ୍ଲାର ମହଉ(Mhow) ଗ୍ରାମରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ରାମଜୀ ସେକପଲ(Ramji Sekpal) ଏବଂ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଭୀମାବାଇ(Bhimabai) ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତା ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ରହି ଦେଶସେବା କରୁଥିଲେ । ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟାନିଷ୍ଠାରେ ସେନାର ସୁବେଦାର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରିଥିଲେ । ରାମଜୀ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢ଼ା ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଥିଲେ , ଯାହାଫଳରେ ଆମ୍ବେଦକରଙ୍କୁ ପିଲାବେଳୁ ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ମହର ଜାତିର ଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେତେବେଳେ ଅଛୁଆଁ ଜାତି କହୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ ନୀଚ ଜାତିର ଲୋକ ଯଦି କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ

କରୁଥିଲା ତେବେ ତାହାକୁ ଅପବିତ୍ର ମାନୁଥିଲେ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁନଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ନୀଳ ଜାତିର ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବି ଯାଇପାରୁନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ସରକାର ସେନାରେ କାମକରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳକରଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ଆରମ୍ଭ ହୋଇପାରିଥିଲା । ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳକର ଓ ନୀଳ ଜାତିର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଲଗା ବସାଯାଉଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉନଥିଲେ । ଏପରିକି ହେଉଥିଲା ଯେ ପାଣି ପିଇବା ପାଇଁ ନଳକୂପକୁ ଛୁଇଁବା ବି ମନାଥିଲା , ତେଣୁ ଚପରାଶୀ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ପାଣି ଦେଉଥିଲା । ଚପରାଶୀ ନଥିଲେ ବିନା ପାଣିରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଅର୍ଥାତ ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା ଯେ ଏହା କିପରି କଠିନ ଥିଲା । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ କେଉଁ ପିଲା ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

ଡ. ବି ଆର. ଆନ୍ଦୋଳକର(Dr Br Ambedkar)ଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଫଳତା

1894 ରେ ରାମଜୀ ଙ୍କ ବାପା ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାପରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ସାତାରା ଜାଗାକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । କେବଳ ସାତାରା ଆସିବାର 2 ବର୍ଷପରେ ଆନ୍ଦୋଳକରଙ୍କ ମାଆଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପରେ ତାଙ୍କର ପିତୃସୀ ମୀରାବାଇ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା କରୁଥିଲେ । ରାମଜୀ ଓ ଭିମାବାଇଙ୍କ 14 ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ତିନି ପୁଅ ବଳରାମ , ଅରବିନ୍ଦରାୟ, ଭୀମରାଓ ଏବଂ ତିନି ଝିଅ ମଞ୍ଜୁଲା , ଗଙ୍ଗା ଓ ତୁଳସୀ ଏହିପରି କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବଂଚିପାରିଥିଲେ । ରାମଜୀଙ୍କ ସବୁ ପିଲାମାନଠାରୁ କେବଳ ଆନ୍ଦୋଳକର ହିଁ ସମାଜର ଚାଲିଚଳନକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଆଗକୁ ବାଢ଼ିଥିଲେ । 1897 ରେ ଆନ୍ଦୋଳକର ବମ୍ବେର ଏଲଫିନ୍‌ଷ୍ଟୋନ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ (Elphinstone High School)ରେ ନାମଲେଖାଇଥିଲେ ଓ ସେହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ

ଛୋଟ ଜାତିର ପ୍ରଥମ ଛାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ । 1907ରେ ଆମ୍ବେଦକର ହାଇସ୍କୁଲ ପରୀକ୍ଷା ପାସ କରିଥିଲେ । ଏହି ସଫଳତା ଦେଖି ତାଙ୍କ ଜାତି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖୁସିର ଲହରୀ ଖେଳିଯାଇଥିଲା , କାହିଁକିନା ସେତେବେଳେ ହାଇସ୍କୁଲ ପାସ କରିବା ବହୁତ ବଡ଼କଥା ଥିଲା ଓ ସେ ଜଣେ ନୀଳ ଜାତିର ଥିଲେ । ଏହି ସଫଳତା ଦେଖି ଅର୍ଜୁନ କେଲୁସ୍କର ନିଜର ରଚିତ ପୁସ୍ତକ ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନୀ ପୁରସ୍କାର ରୂପରେ ଦେଇଥିଲେ । କେଲୁସ୍କର ମରାଠୀ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ । ଏହିପରି ନିଜର ସଫଳତା ଲାଭକାରୀ 1912ରେ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର ଓ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଡିଗ୍ରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1913ରେ ଛାତ୍ରବୃତ୍ତି(Scholarship) ପ୍ରାପ୍ତକରି ପିଜି(PG) ପାଇଁ ଆମେରିକା ଯାଇଥିଲେ । 1915ରେ କଲମ୍ବିଆ ୟୁନିଭର୍ସିଟି ରେ ଏମ.ଏ.(MA) ଡିଗ୍ରୀ ଲାଭକରିଥିଲେ । 1916ରେ ତାଙ୍କର ଏକ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପି.ଏଚ୍.ଡି.(PhD) ସମ୍ମାନୀତ କରାଗଲା । ଏହି ଗବେଷଣାର ପୁସ୍ତକକୁ 'ବ୍ରିଟିଶ ଭାରତରେ ପ୍ରାଦେଶିକ ଆର୍ଥିକର ବିବର୍ତ୍ତନ '(Evolution of Provincial Financial in British India) ନାମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ । ନିଜର ଡଃ ଉପାଧି ପରେ ସେ ଲଣ୍ଡନ ଯାଇଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ ଲଣ୍ଡନ ସ୍କୁଲ ଅଫ୍ ଇକୋନୋମିକ୍ସ (London School of Economics)ରେ ଆଇନ ଓ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରରେ ପାଠପଢ଼ା ପାଇଁ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ । ପରେ ତାଙ୍କର ଛାତ୍ରବୃତ୍ତି ସରିବା କାରଣରୁ ପାଠପଢ଼ା ଅଧାରୁ ଛାଡ଼ି ଭାରତ ଫେରିଆସିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଠାରେ ସେ କିରାଣୀ(Clerk) ଓ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ(Accountant) ପରି ବହୁ ଚାକିରୀରେ କାମକରିଥିଲେ । 1920 ନିଜର ସଂଚିତ ଅର୍ଥ ଓ ନିଜ ସାଙ୍ଗର ଅର୍ଥ ମିଶାଇ ପୁଣି ସେ ଲଣ୍ଡନ ଯାଇଥିଲେ । 1923ରେ ନିଜ ଗବେଷଣା 'Problem of Rupee' ଅର୍ଥାତ 'ରୁପିର ସମସ୍ୟା'କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ଲଣ୍ଡନ ୟୁନିଭର୍ସିଟି ଦ୍ଵାରା ଡଃ ଅଫ୍ ସାଇନ୍ସ (Dr. of Science)ର ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଡଃ. ବି. ଆର. ଆମ୍ବେଦକର(Dr Br Ambedkar) ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ

ଏହାପରେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସମାଜ ସେବାରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେଇଥିଲେ । ଭାରତ ସ୍ଵାଧୀନତାର ବହୁ ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଦଳିତ ଓ ନୀଚ ଜାତିକୁ ନିଜର ଅଧିକାର ଓ ଭାରତକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିଲେ । 1926 ବମ୍ବେ ବିଧାନ ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । 13 ଅକ୍ଟୋବର 1935ରେ ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଆଇନ କଲେଜର ପ୍ରିନସିପାଲ(Principal)ରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଓ ସେ ଏହି ପଦବୀରେ ଦୁଇବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରିଥିଲେ । 1936 ରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପାର୍ଟିର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯିଏକି 1937ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଧାନସଭା ଭୋଟରେ 15ଟି ସ୍ଥାନ ଜିତିଥିଲେ । 1941ରୁ 1945 ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ବିବାଦୀୟ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ପାକିସ୍ତାନର ଚିନ୍ତା(Thought of Pakistan) ଅନ୍ୟତମ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ଅଲଗା ଦେଶ ପାକିସ୍ତାନ ଗଠନକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେ ଭାରତକୁ ଏକତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ତେଣୁ ଯେଉଁ ନେତା ମାନେ ଭାରତ ବିଭାଜନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋର ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ ।

15 ଅଗଷ୍ଟ 1947ରେ ଭାରତ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପରେ ସେ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଆଇନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ । ନିଜର ଅସୁସ୍ଥତା କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଇନ ର ରଚନା କରିଥିଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ଆଇନକୁ 26 ଜାନୁୟାରୀ 1950ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରେ ଭାରତୀୟ ରିସର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଦିନକୁ ଦିନ ଏହିପରି ରାଜନୀତିର ସଂଘର୍ଷକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଆହୁରି ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଓ 6 ଡିସେମ୍ବର 1956ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସମାଜର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥିଲେ । ଦଳିତ ଓ ମହିଳା କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନତା ମିଳିଯାଇଥିଲା । ଆମ ଦେଶ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି କରିଯାଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।